

[Pia Kjærsgaard]

de seneste signaler fra USA, der ikke ønsker en Vestunion som en ny supermagt?«

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Fru Pia Kjærsgaard beder mig oplyse, på hvilken måde det er til fordel for Danmark at tilslutte sig Vestunionen, bl.a. med baggrund i de seneste signaler fra USA, der ikke ønsker en Vestunion som en ny supermagt.

Jeg må sige, at dér har fru Pia Kjærsgaard vistnok nok så grundigt misforstået USA's holdning til Vestunionen, for i spørgsmålets begrundelse er der en reference til pressens omtale af en rapport fra Pentagon om USA's strategi efter den kolde krigs ophør.

Jeg vil ikke her gå ind i en drøftelse af en embedsmandsrapport, som ikke er offentliggjort, og som oven i købet heller ikke vil blive offentliggjort, men jeg synes, det er værd at bemærke, at den amerikanske forsvarsminister i en kommentar til pressens omtale af rapporten har betegnet tanken om, at USA skulle gå enegang sikkerhedspolitisk, som helt absurd.

Så vil jeg henvise til, at alle 16 medlemmer af NATO, altså også USA, i erklæringen fra NATO-topmødet i november sidste år hilste Vestunionen velkommen både som den europæiske integrationsproces' forsvarskomponent og som et middel til at styrke den europæiske søjle i NATO. Det vil med andre ord sige, at den rolle, som Vestunionen forudsiges at skulle spille, er aftalt i fuld enighed med USA; der er altså ikke tale om et modsætningsforhold til USA her, tværtimod.

Og hvad Danmarks fordele skulle være? Ja, med de beslutninger, der blev truffet på NATO-topmødet i Rom, og de beslutninger, der blev truffet på EF-topmødet i Maastricht, er det klart, at der i fremtiden vil finde drøftelser sted i Vestunionen, som er af betydning for Europas og dermed altså også for Danmarks sikkerhedspolitiske situation. Og når man taler om fordele, er det nu engang bedre at sidde med ved bordet, hvor beslutningerne træffes, med mulighed for at øve indflydelse på dem, end det er at være henvist til bare at tage dem til efterretning.

Pia Kjærsgaard (FP):

Nu siger udenrigsministeren, at det er et hemmeligholdt dokument, men det er dog et dokument, som efter sigende skulle være udar-

bejdet i Pentagon, og det, som udenrigsministeren netop sluttede af med – at det er væsentligt at sidde med ved bordet – minder mig ærlig talt lidt om det, udenrigsministeren så tit har sagt: Ih, hvor vi gungrer! Mener udenrigsministeren, at Danmark i den position, vi har nu, både økonomisk, militært og ikke mindst moralsk kan påtage sig rollen som verdens politimand?

Jeg vil gerne have lov til at fortsætte, selv om jeg kan se, udenrigsministeren rynker brynene. Når jeg har bedt ministeren om at svare på dette spørgsmål på nuværende tidspunkt, er det jo, fordi Danmark som bekendt den 2. juni skal tage stilling til at blive medlem af EF-Unionen, og der er jo ingen tvivl om, at vi indirekte også stemmer om Vestunionen. Vi kender også udenrigsministerens tanker om at blive medlem af Vestunionen, som er klart modsat Fremskridtspartiets tanker, og Fremskridtspartiet har længe sagt, at Vestunionen meget let kan blive opfattet som en rival i USA. Det er derfor, jeg har stillet udenrigsministeren det spørgsmål.

Men jeg vil godt have udenrigsministerens besvarelse af, om han virkelig mener, at Danmark med den position, vi har på de områder, vil kunne gøre nytte.

Arne Melchior (CD):

NATO's øverstkommanderende i Europa, den amerikanske general Galvin, blev for ca. 6 uger siden interviewet i TV 2. Jeg har fået foranlediget, at den nøjagtige tekst til dette interview er blevet omdelt i Folketingets Forsvarsudvalg. Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, som jeg er sikker på er bekendt med dette interview, om han ikke er enig i, at den amerikanske general Galvin i modsætning til, hvad der står i begrundelsen for fru Pia Kjærsgaards spørgsmål, ved den lejlighed netop udtalte, at der ikke fra USA's side længere er nogen frygt for, at der skulle blive konfrontationer eller konkurrenceforhold mellem et WEU og NATO's helhed.

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil gerne spørge, om udenrigsministeren kan bekræfte, at den amerikanske holdning er, at NATO stadig er det væsentlige forum for drøftelse af sikkerhedspolitik, og om udenrigsministeren kan bekræfte, at NATO ikke øn-